

Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
segi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.
Italmérők és koresmá-
rosok részére az „Italmérők
Közönye” vel együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautóvalányal
eszközleendőek.

Egyes számok 10 kr-ával
kaphatók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGETES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Hirdetések.

□ centimenterenként 2 kr.,
többszörített 1 1/2 kr. fi-
zendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBE

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdető-
ketemes díjkedvezmény-
ben részesülnek.

kéziratok a szerkesztőséghez Kossuth-utca 19. sz. ház
(I. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adtnak.
Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenként egyszer,

— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Deák-Ferencz u. 11. sz. alá) intézendők
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Reuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda* hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca a 1 szám.

Borsod Gömörben.

Nem mindennapi dolognak jöttünk a nyomára. Nem kevesebbről van szó, mint hogy Gömörvármegye keleti határán két nagy pusztát, névleg Pusztá-Eperjeske és Csobankó-Pusztát, a melyek ősi idő óta mindig a megye területét képezték, Borsod megye által közigazgatásilag elfoglalva tartatnak, vagyis, hogy Borsodvármegye bevette magát Gömörbe.

Hogy a két pusztát, a mely együtt mintegy 2000 kath holdat képez, Gömörhöz tartozik, annak kétségtelen bizonyítékai, hogy ezek a területek a Hangony-patakon innen fekszenek, már pedig ősi időtől fogva a Hangony-patak volt Gömör és Borsod választó vonala azon a vidéken, a hol Pusztá-Eperjeske és Csobankó-pusztát van. De van a Gömörhöz tartozásnak egy még sokkal fontosabb bizonyítéka az, hogy mind a két most említett pusztának a telekkönyvei a rimaszombati kir. Törvényszék telekkönyvi hatóságánál vannak, és ugy Pusztá-Eperjeske, valamint Csobankó-pusztát telekjegyzőkönyvei önálló csoportot képeznek, önállóan kezeltetnek, mint akár más gömöri községek telekjegyzőkönyvei.

Ezen kétségtelen bizonyítékokkal szemben is, a két nagy pusztát Borsodmegye a saját közigazgatása körébe vonta, az ózdi főszolgabírói kerületbe tartozik, Domaháza borsodmegyei község határának kiegészítő részének tekintetik, így tényleg Borsod is adminisztrálja, ott vették ki és szedetik be az állami adó, Borsodvármegye szerli a

két pusztát területe utáni utadót, egyszóval Borsod igazgatja, a mihez egyetlen halvány jogcímet abban bír, hogy a két pusztát birtokosai Domaháza borsodmegyei községben laknak, mert e két pusztán egyetlen épület, még csak egy őrház sem található.

Ebből is látható, hogy a vitás terület igazságügyileg Gömörhöz, közigazgatásilag pedig Borsodhoz tartozik, — ugy, hogy nem elég, hogy Gömörvármegyei jogkörre meg van csonkítva, hanem ez által igazságügyi téren is komplikációk következnek be.

Csak a legközelebb történt, hogy egy pusztát eperjeskei ingatlan volt elárverezendő bírói úton, s az árveres nem sikerült. Az árverést ugyanis, ha a kikiáltási ár 5000 frtnál kisebb, a helyszínen kell megtartani. Pusztá-Eperjeskén és Csobankó-pusztán azonban sem község, sem tanya, semmi épület nincs, előjáróság sincs, a mely a törvény által előírt előfeltételeknek megfelelően, ha pedig Domaházának kézbesítetik az árverezési hirdetmény, ott függesztetik ki, ott doboltatik ki, mint ez legközelebb is megtörtént, a kiküldött bírósági végrehajtó tagadhatja meg az eljárást Borsodmegye területén, — az pedig, hogy a miskolczi törvényszék vagy a saji szeptéteri járásbírói járjon el Domaházán gömöri ingatlanok iránti árverésnél lehetetlen, mert a telekkönyvek itt vannak, — valamely szomszéd gömöri községben sem tartható meg az árverés, mert erre intézkedés a törvényben nincs.

Ezeknek a komplikációknak ez lesz az az eredménye, hogy a két pusztára

kölcsönt pénzintézet nem igen fog adni, és így ezeknek a területeknek hitelképessége is kérdéses, — mert egy pénzintézet nem igen szeret zavaros viszonyokba bele menni.

Ezek és sok más kellemetlenségek önkénytelen vetik fel a kérdést, hogy hogyan rendezzük most már a viszonyokat?

Az első, hogy vissza követeljük Borsodtól a két pusztát, minthogy pedig a két pusztát Domaházához tartozik, Domaházát is Gömörnek vindikáljuk, a mely község Sikátorral amugy is Gömörhöz tartozott 1852 évtől 1862. évig, a Domaháziak és Sikátoriak még ma is kedvesen emlékeznek vissza a gömöri frigyre, vágyva vágyanak vissza Gömörbe, és tudomással bírván ők is a viszás állapotokról, kérni fogják, hogy Gömörhöz csatoltassanak.

Van erre sok más fontos érdekük is. Így ha telekkönyvi, ha alaki, ugy törvényszéki ügyben Miskolcra kell menniök. 3 napra van szütségük, ha a szeptéteri járásbíróihoz vagy adóhivatalhoz mennek 2 napra, ha Ózdra a szolgabírói székhelybe mennek 1 egész napra, — egy szóval valószínű istencsapás a Domaháziaknak és Sikátoriaknak a mostani állapot.

Rimaszombat tőlük 3 órányira van, Feled másfél órára, Rimaszécs szintén, s így igazságügyi, közigazgatási, közgazdasági és minden érdeküknél fogva Gömörhöz vannak utalva.

És nekünk nincs kétségünk, hogy Gömörvármegye régi testvérjeit szeretettel fogja keblére fogadni és így egyuttal ki fogja szorítani Gömörből Borsodvármegyét.

TÁRSAIM.

AZ ÉN GYORSIRÓI PÁLYÁM*)

Viszsaemlékezés.

Bizony én sem a magam jószántából tanul-
tam meg a szténografiát. Ha egy véletlen körülmény nem hívja fel rá figyelmemet még most is csak annyit értenék e szép művészetből, mint ők a szanszkrit nyelvből.

Deák koromban azt tartottam, hogy a gyorsírás csak amolyan felesleges hókusz-pókusz, melyet mindenki bátran nélkülözhet. Mindig az volt szándékom, hogy orvos leszek, a betegeimet talán csak nem fogom gyorsírással traktálni?

Tán negyedosztályos gimnazista lehettem, mikor egyszer valamelyik társammal fogadtam, hogy egy hét alatt 100 különböző lapból hírlap gyűjteményt állítok egybe. Minden hazai laptól kértem mutatóanyagot, így 100-nál több is gyűlt össze, a fogadást megnyertem. A mutatóanyagok közt kaptam egy gyorsírólapot is, továbbá egy levelet mely gyorsírással volt írva. A pedellus ki ezt kézbesítette, nem bírt eléggé csudálkozni.

— Őcsém, katonaviselt ember vagyok, de ilyen furcsa zsidó írást még soha sem láttam. Igaza lehetett az öregnek, jó magam sem

láttam még ilyent, de bizony társaim közül egy sem. Mutogattam a levelező lapot boldognak-boldogtalannak, de egy sem tudta kisűtni, hogy mit tartalmaz, mert bizony nálunk akkoriban még senki sem tudta a gyorsírást. A levél Markovits Ivántól érkezett, kiről már tudtam, hogy ő a magyar gyorsírás megalapítója. Hm, ugyan mit akarhat velem? A levelezőlap 16 sORBól állott, annyit gyanítottam, hogy ez községes irással nagyon sokat tehet ki. Hiába nézegettem ezeket a hieroglifákat, a levél tartalmát kisűtni lehetetlen volt. Bosszankodva csaptam félre.

Másnap megint felébredt bennem a kíváncsiság, mely nem hagyott pihenni. Ugyan mit tartalmazhat az a levél? Végre is nem tehettem mást, minthogy elmentem a könyvkereskedésbe és egy gyorsírási tankönyvet vettem. Eleinte ő szeállítottam az abc-ét, ugy hittem, hogy már ezzel ki tudom silabizálni a levelet. De így nem értem célt. Nem volt más hátra, volens-nolens meg kellett tanulnom a szténografiát. Naponként 3—4 óra hosszáig foglalkoztam vele, így egy hét alatt egészen átvettem a tankönyvet és nagy örömmel el tudtam a levelet olvasni. Ebben ugyanis a gyorsírás megteremtője kérezősködik tőlem, hogy régóta foglalkozom-e szép-művészetünkkel, tanuljak-e nálunk többen is, végül kitaró szorgalommal buzdít stb.

Képzhetem hogy egy magamfajta diákgyerek ambíciójának mennyire hizelegetett az ilyen nagy ember levele! Rögtön — illetőleg a levél vétele után egy héttel — válaszoltam. Markovics újból írt és néhány szakmunkát is küldött, melyekből meggyőződtem, hogy a gyorsírás nem-

csak hasznos és szép mesterség, de kellemes időtöltésül is szolgálhat. Ettől kezdve minden jegyzetemet szténografiázza készítettem el, sőt tanuló társaim körében is híveket szereztem a gyorsírásnak. A szakmunkákból tudtam meg azt is, hogy a gyorsírásnak még egy felsőbb foka is van, a vitairás, és hogy az én ismereteimmel még nem lehet az »előszót« röptében a térhez igazni. Ezt tanulni eszem ágában sem volt, hiszen nem leszek én gyorsíró sohase!

Az idő haladt, elmúlt két-három év, társaim közül már többen tudták és használták a gyorsírást. Heted osztályos koromban egy ismertető cikket írtam a gyorsírásról valamelyik helybeli lapba. Ez volt az első cikkem, mely nyomtatásban megjelent, milyen nagy volt büszkeségem, hogy közleményemet most már az egész városban olvassák. A lapot elküldtem Markovitsnak, nagyon megdicsért buzgóságomért, a »Gyorsírási Lapok«-ban pedig megemlítette, hogy én a »derék műtárs« ilyen meg olyan sikerrel terjesztetem a szténografiát.

Egy februári napon a szerkesztő, ki cikket közölte, magához hívatott. Nem is gyantottam, hogy mit akarhat. Tan csak nem akar valami tiszteltdíjat adni cikkemért? Kíváncsian siettem hozzá.

— Édes barátom, egy szívesre kérném. Ön ugyis nagy mester a szténografiában, nem volna oly jó a márczius 15-én tartandó toasztoleírását magára vállalni? Ugy-e nem tagadja meg tőlünk ezt a kis szívesseget? A honoráriumról sem fogunk megfélekedni.

Annyira váratlan és meglepő volt ez az

*) Mutatóanyag szerzőnek a »Gyorsírás világából« című művéből, még kapható Lévay-Kármán féle könyvkereskedésben.

A tisztújítás előhírnöke.

A vármegyék tisztikarának mandátuma folyó évi december 31-én lejár; szükséges tehát, hogy a választások még a mandátum lejártá előtt megtartassanak. E tárgyban a m. kir. belügyminiszter az összes törvényhatóságokhoz egy felette érdekes rendeletet intézett, a melyet közölve, köteleységünk kijelenteni, hogy Gömörmegye a miniszteri rendeletben foglaltaknak mintegy elébe vágott, mert tudunkkal Gömörmegyében az állások betöltésénél mindig szigorúan néztek az újabb időben, hogy a megválasztott a minősítési törvényben előírt kellekkel birjon, hogy fizikailag és erkölcsileg munkabíró egyén legyen. Annál könnyebb lesz mindenestre a tisztújítás megejtése!

Az 1890. évi megyei restaurációra vonatkozólag Perczel Dezső belügyminiszter a következő érdekes körrendeletet intézte az összes vármegyei törvényhatóságokhoz:

Az 1889. évi december hónapjában meg-ejtett általános tisztújítás alkalmával hat évre megválasztott vármegyei tisztviselők megbízatása az ez évi december hónap 31-ik napján lejárván, fölhívom a vármegyei közönséget, hogy az általános tisztújítások az 1886. évi XXI. t.-cz. 79. §-a értelmében az év vége előtt leendő megtartása iránt kellően intézkedjék,

Nem kétféle ugyan, hogy a törvényhatóság teljes tudatával bir ama felelőség súlyának, a mely a tisztviselők választása tekintetében részére biztosított jognak gyakorlásából reá hárul, mindamellett köteleességében állónak tartom a vármegyét tájékoztatni azon szempontokról, a melyeknek jóakaratu megfigyelése fogja legfőbb biztosítékát szolgáltatni annak, hogy a törvényhatósági közigazgatás valódi szakértelmet, igaz köteleességérzetet s ezzel párosult hivatali buzgóságot igénylő sokoldalú teendőinek ellátásáról megnyugtató módon gondoskodva leendő.

Föltétlenül ragaszkodnom kell ahhoz, hogy a megválasztott egyének a tisztviselők minősítéséről szóló 1883. évi I. törvényzikkben az egyes hivatali állásokra előírt elméleti minősítésnek birtokában legyenek. Amennyiben pedig valamely tisztii állásra törvényszerű elméleti minősítéssel nem bíró egyén a törvény 34. §-ában foglalt kedvezmény alkalmazásával fogna megválasztatni, elvárom a vármegye közönségétől, hogy a törvény szóban levő kedvezményét, az előfordulható esetekben csak a legszigorubb értelmezés mellett alkalmazandja, s ezen kedvezményben csak oly egyéneket fog részesíteni, a kik a tényleges szolgálat terén teljes hasznavehetőségüknek, gyakorlati képesitettőségüknek megbízható jeleit szolgáltatják. De a mellett, hogy a törvényhatósági tisztii állásokra eszközendő választásoknál a törvénynek szorosan megfelelő minősítést elengedhetetlen feltételnek tekintem. — ezenfelül elvárom, hogy a választások eszközésénél a

ajánlat, hogy beleegyeztem. Csak mikor már kint voltam, jutott eszembe, hogy milyen badarságot ígertem meg, hiszen beszéd után írni még nem tudok! De hogy is lehettem olyan megdondatlan. Most már mit csinálnak? Itt csak gyors cselekvéssel lehet segíteni.

A könyvkereskedőhöz szaladtam és egy vitairási tankönyvet vettem. Nem is olyan terjedelmes mint a minőnek én gondoltam. Ma még csak február 22-ike, márczius 15-éig három hét van, három hét nagy idő ez alatt sokat lehet elvégezni! Hozzáálltam a tanuláshoz, éjt napot összetettem 10 nap alatt nemcsak megtanultam az egész könyvet, hanem az ott levő gyakorlatokat, beszédeket mind leírtam. A még hátralevő időt folytonos gyakorlás közt töltöttem el. A tanórák alatt leírtam eleinte egy kis kihagyással, később szóról szóra a tanár magyarázatait, leírtam házi gazdám (derék suszter májster) remek »szónoklatait« is, melyeket az inasnak tartott, ki a hus kicsinysege miatt interpellációt bátorkodott hozzá intézni. Barátaimmal is diktáltattam magamnak országgyűlési beszédeket.

Vége elkövetkezett a nagy nap! Márczius idusa nagy nap volt 48-ban, de reám nézve a mai nem különben. Vagy fényes carriert csináltak, vagy rutul felsülők. Tertium non datur! — Teljesen mégsem bíztam magamban. Szalonképesen jelentem meg a banketten, hol a város színe java egybe volt gyűlve. Mennyire örült a lelkem, hogy én is helyet foglalhattam köztük! Az urak bámultak rám és fegyveremre, már mint a papírra és czeruzáimra. Szokatlan volt előttük.

Csakhamar megszólalt az első szónok. A polgármester volt, derék tisztis öreg ember, oly ünnepélyesen lassan beszélt, hogy könnyűség volt minden izgatottságom dacára is szavait papírra

minősítettség magasabb foka, a fizikai munkaképesség a fedhetetlenség és megbízhatóság is részrehajlás nélkül mggérdelemelt figyelemben részesitessenek

Mint-hogy pedig a tisztii állások betöltésének nem az alkalmazást keresők megélhetési érdekeinek kielégítése, hanem egyedül és kizárólag az képezi a célját, hogy a közigazgatási teendők kielégítő ellátása szakképzett és kifogástalan munkások megválasztása által biztosítottassék, azon reményemnek adok kifejezést, hogy a vármegye közönsége a tisztújítások alkalmával a személyi, vagy családi érdekeken alapuló jogosult igények figyelmét kívül hagyásával csakis oly egyéneket fog bizalmára érdemesíteni, a kik megnyugtató kezeséget szolgáltatnak arra, hogy nagy felelőséggel járó megbízatásuknak a köz- és államérdekeket minden irányban kielégítő mértékben lesznek képesek megfelelni.

Ezek után fölhívom a vármegye közönségét, hogy a tisztújító közgyűlésnek összehívása iránt, tekintettel az 1886. évi XXI. törvényzikk 83. §-ban foglalt rendelkezésre akként intézkedjék, hogy az új tisztikar a jövő év január elsejével megkezdhesse működését.

E helyütt tekintettel arra, hogy az imént idézett 83. §-a szerint tisztújításkor azon törvényhatósági bizottsági tagok birnak szavazattal, kik a következők, t. i. az 1896-ik évre vétettek föl a legtöbb adót fizető és választott bizottsági tagok névjegyzékébe, hivatkozással a folyó évi június hó 10-én 50916 sz. a kibocsátott körrendeletben előadottakra, figyelmeztetem a vármegye közönségét, hogy a bizottsági tagok választása, valamint az esetleges pótválasztások megejtése iránt a kellő időben és akként intézkedjék, hogy az 1896-ik évre megbízatással bíró bizottsági tagok a tisztújító közgyűlésre meghívhatók legyenek. A tisztújító szék határnapjáról és a tisztújítás eredményéről annak idején külön-külön jelentést várok.

Budapesten 1895. július 3-án

Perczel, s. k.

H I R E K.

— **Eijegyzés.** Madarász Pál pénzügyi titkár ritka báju, kedves és szép leányával, Madarász Panna urhölgygyel f. hó 14-én váltott jegyet Rimaszomban Krompecher Gyula a poprádi sörgyár egyik főintézője, s az ottani aranýifjuság egyik legkiválóbb alakja. Változatlan boldogság kísérje a költendő szép frigyét.

— **Frigyes kir. herczeg Dobsinán.** Dobsináról írja levelezőnk, hogy Frigyes kir. herczeg megtekintette tegnap családjával a dobsinai jégbarlangot. Az előkelő vendégeket Schell báró vezette. A kir. herczeg többször koresolyát köve, hosszabb ideig koresolyázott a barlangban. Végül a kir. herczeg, a ki ügyes mükedvelő, lefotografálta a barlang több részét s nevét beírta a vendégkönyve.

— **Fényes emelkedés.** Staniszlavszky Adolfot, ki a helybeli kir. ügyészségnél mint alügyész

vetni. Aztán következett a többi, lassanként belemelegedtem, a sztenografálás pompásan ment. Csak egynél akadtam meg. Egy fiatal ember beszélt, az az nem is beszélt, hanem tisztességgel legyen mondvá: hadart, ugy, hogy mikor a mondat elejét megértettem, már a végén járt. Nem tudtam szónoklatát követni. Ez bosszantott, e miatt oda lesz gyorsírói renoméim.

Elkeseredésemben végsőre határoztam el magamat. Odaléptem hozzá és bemutatam magamat, mint kiküldött gyorsírót. Megmondtam neki, hogy gyönyörű szónoklatát, mely telve volt retorikai szépséggel, nem irhattam le, — fizikai okokból: eltört a czeruzám, nem volt papírom s tudja Isten mit hazudtam neki össze! Beszédem oda concludált, hogy írja le szónoklatát részemre, illetőleg »lapunk« részére.

— Nagyon szivesen, volt válasza. E zel zesebé nyult és szépen kido gozott beszédét adta át nekem.

Két nap mulva megjelent a lap. Az újdonságok közt nagy betűkkel volt megemlítve, hogy »lapunk derék gyorsírójának köszönhetjük, hogy a szebbnél szebb toasztoakat egész terjedelmükben közölhetjük.«

Még most is meg van az a 10 frankos aranyom, mit a szerkesztőtől honoráriumként kaptam. — Azóta már sokszor sztenografáltam nyilvánosan, az egyetemen töltött éveim alatt nem ritkán a gyorsírás révén jutottam pénzhez. Nagy hasznát vettem a gyorsírásnak ezután is. Üres időmet még most is szivesen szentelem a sztenografiának, s igazán mondhatom, életem legkellemebb órái azok voltak, melyeket a gyorsírással töltöttem el.

Wiesinger Frigyes.

müködött több éven át, s legutóbb a kassai kir. itélőtáblánál elnöki titkárként működött. Ő-Felisége a király kinevezte a zalaegerszegi kir. törvény-szék elnökévé.

— **Halálozás.** A tanító gárda egy kiváló alakja hunyt el f. hó 19-én Várgedén. Simon Endre rom. kath. tanító az, ki 79 éves korában munkás, fáradhatatlan buzgalom közt lefolyt élet után hunyt el. Nem kevesebb, mint 47 évig működött Várgedén mint tanító és 4 ember kivételével az egész község az ő tanítványa volt. Tanítványai minden rőndbeli és korbéli emberek és gyermekek könyezve kísérték a nemeslel. ű férfit utolsó útján. Nyugodjék békében.

— **Állattenyésztési telep.** A lőtenyésztés és egyáltalán állattenyésztés ritka telepét állította fel Luger Tivadar martonfalvi birtokos. Gyönyörű szép két s. ürke arabs mén és két koromfekete lipiczai mén képezik istállójának a díszét. A gulya büszkesége pedig egy óriási nagy simenthali bika. Fedező állomás is van berendezve, a hol nagyon jutányosan fedeztetethetnek az állattenyésztés fejlesztését czélzó gazdáink.

— **Vasuti baleset.** A királydi közsébanányából Putnok felé törekvő szőrvonatot a putnoki hid előtt kisiklott és a mélységbe zuhant. A vonat egy mozdonyból és 5 kocsiából állt. A kisiklást az okozta, hogy a nagy esőzések folytán a pályatest meglazult, a vonat közeledtekor kidült, a sineket magával rántotta s erre bekövetkezett a borzasztó zuhanás a mélységbe. A vonaton csak a gépész és a fűtő volt. Az első holtan maradt a katasztrófa színelielyén, az utóbbi súlyos sérüléseket szenvedett.

— **Ragálykórház.** Nemrégiben arról értesültünk, hogy egy városi kiküldött bizottság megindította közgyűlési határozat folytán a becslesei eljárást a megyei kórház, a gymnasium épületei tekintetében, hogy a gymnasium épülete leányiskolának, a megyei kórház a gymnasium céljaira átadassék. Örömmel vettünk tudomást ezen mozgalomról, mely nemcsak két intézet részére szerzett volna kitűnő épületeket, sőt a gymnasiumnak egy nagyszerű üdülő helyül szolgáló kertet is, hanem ezután Rimaszombát legfőbb fejlődési vidéke is megzabaldult volna a kórházról, a mely a fejlődésnek határozottan nem kedvez. Az eddigi állapot azonban még tűrhető volt, bár a halottas kamara közelsége a szomszédoknak sok bosszúságot okozott, de már az épülő ragály kórház és elmeegógyintézet ellen az Andrassy ut és környékének összes telektulajdonosai tiltakoztak, mert ezen czélra szolgáló épületek a kórházi kerbe építettek, s ezzel ezen fontos fejlődési vonal elveszítette azt a jelentőséget, a mit eddig birt. Nagyon sajnálatos dolog, hogy egy fejlődés útján ugys nehezen haladó város még ily intézkedések által is akadályoztatik. Minket, midőn vezércikkben szólaltunk ez ellen fel még hónapok előtt, nem vezetett ez a viselkedés, hogy kellemetlenséget okozunk az intézőknek, de a város komoly érdekeihez való szívós ragaszkodás lehetetlenné tette ezt, hogy ezen kérdést némasággal kísérljük, sőt felette csodálkozásunknak adunk kifejezést, hogy az annyira érdekelt telektulajdonosok közt sem, annál kevésbé a váro mas képviselői közül sem akad egyetlen egy ember, aki bátor szavát a megye gyűlésen felemelte volna. Mi nagyon jól ismerjük vármegyénk intézőit, s tudjuk azt, ha Rimaszombát komolyan kérte volna a ragály és elme kórház elhelyezését, ezen kérelemnek igazi előkelő előzékenységgel tett volna eleget, de ellentmondás nélkül végre is a megyének nem feladata, hogy ilyen tisztán városi érdeket érintő ügyben saját közegei ellen legyen. A helyzetet complikálja az, hogy a telektulajdonosok értesülve arról, hogy a kórházból gymnasiumot akarnak csinálni, ezt komolyan vették, s 15 napon belül a határozat vételétől számítva nem felebbezték. De látva, hogy a meszes gödröt már megásták, nehogy ebbe a gödörbe jusson egy szép városrész fejlődése, a telektulajdonosok mint halljuk egy feliratot fognak köldöttsegilg átnyujtani a főispánnak, alispánnak és a belügyminiszternek.

— **Hátralókok.** Nem tartjuk érdektelennek közölni azon kimutatást, hogy az 1894. évi zárszámadasokat mely körök, illetve községek nem terjesztették be. Erre vonatkozó kimutatás következően szól: Kimutatás a vármegyebeli azon községekről melyek még az 1894. évi községi zárszámadasokat mind ez ideig be nem terjesztették. I. Rozsnyói járás. 1. K.-H.-Varallyai körjegyzőség: Jólész, K.-H.-Hosszurét, K.-H.-Varallya. Pacsa, Uhorna. 2. Felső-sajói körjegyzőség: Oláhpatak, Gócs, Rádova, Felső-Sajó, Berdarka II. Nagyrőczei járás. 1. Lubenyiki körjegyzőség: Vizesrét, Holt-Lehota, Hisnyó, Koprás, Mnisany, Jolsva-Tapolca, Lubenyik, Miglész, Süvete. III. Rimaszombati járás. Kivétel nélkül mind betérjesztették. IV. Rimaszécsi járás. 1. Almágyi körjegyzőség: Dobfenek, Almágy, E.-H.-Bást, Zabar, Tajti, Péterfalva. 2. Simonyi körjegyzőség:

Simonyi, Serke, Dobóca, G. sztele, Dátér, Jászte, Darnya 3. Sőregi körjegyzőség: Sőreg, Balogfala, Ajnácskő, Csoma, Béna, Sid. 4. Várgedei körjegyzőség: Várgede, Guszóna, Majom, Dusa, Kis, Gömöri, Gortva-Kisfalud, Kerekgede. V. Tornallya, járás. 1. Oldalfali körjegyzőség: Runya, Baracza, Füge, Oldalfala, Beje, Zsór, Otrokoos, Lökősháza, 2. Csoltói körjegyzőség: Horka, Pelsücz Ardó, Hosszuszó, Lekenye, Tiba, Csoltó. 3. Mehii körjegyzőség: Királyi Kövecses, Sajó-Lenke, Sajó-Keszi, Méhi. Semmivel sem kedvezőbb a szegényalapotok számadása; erre vonatkozólag mint hátralekösok kitüntetve vannak: Kimutatás azon községekről, melyek az 1894. évi szegényalap számadásokat mai napig be nem terjesztették: R. t. városok: Rimaszombat és Jolsva; A roznyói járásban: A-Sajó, Bettér, Csucsom, Henczók, Jólész, Kisveszverés, K-H-Hosszurét, K-H-Várallya, N.-Veszverés, Nadabula, Pacsa és Uhorna; A nagyöczei járásban: Borosznok, Hízsnó, Helpa, Ispánmező, Jolsvatapoleza, Kis-róca, Kopras, Lubenyik, Miglész, Mnsány, Murány, M-Hosszurét, M-Lehota, M-Zdichva, M-Huta, Nandrás, Pohorella, Polonka, Rakos, Rátkó, R.-Szuhá, R.-Lehota, Répás, Rónapatak, Süvete, Szásza, Ujvársár, Umrá-Lehota Vizesrét és Zavadka; A rimaszombati járásban: Nagy Szuhá; A rimaszécsi járásban: Ajnácskő, Almágy, Bátka, Balogfala, Béna, Csoma, Darnya, Dátér, Dobfenek, Dobóca, Dulháza, Dúsa, Egyházabást, Gesztele, G. Kisfalud, Guszóna Jeszte, Kerekgede, Kisgömöri, Majom, Péterfala, Radnót, Rakottyas, Serke, Sid, Simoni, Sőreg, Tajti, Tamási, Ujfalu, Uzapanyit, Várgede, Zabar-Zsip; A tornallyai járásban: Baracza, Beje, Csoltó, Füge, Horka, Hosszuszó, Királyi, Kövecses, Lekenye, Lökősháza, Méhi, Oldalfala, Otrokoos, P. Ardó, Runya, S-Keszi, S-Lenke, Tiba, Tornallya és Zsór. Erre a közgyűlés a következő szigorú utasítást adta ki: Határozat. Községi pénztár és szegényalap számadásokkal hátralekban lévő községeknek számvétségünk által bemutatott névjegyzéke a vármegyei Hivatalos Értesítőben oly felhívással rendeltetik közhírre tétetni, hogy az illető községek hátralek számadásokat ezen határozatnak közhírre tétele napjától számítandó 30 nap alatt az illető jbbeli főszolgabírók útján felülvizsgálás végett annál bizonyosabban terjesszék be, mivel azon túl a kesedelem annak mérvéhez képest kiszabandó s a jegyzői nyugdíjalapot illető randbüntetés alkalmazása végett határozat másolat a alispánukhoz áttétetni fog. Járásbeli főszolgabírók ügybuzgalmától elvárjuk, hogy a kitűzött határidőn túl számadással hatóságuk területén hátralekban egyetlen község sem maradjon.

Halálozás. Repeczky Ferenc né szül. Szeffert Irén és férje Repeczky Ferenc, valamint gyermekeik: László és András; Kolozsvár Lajosné szül. Szeffert Gizella és férje Kolozsvár Lajos úgy saját, mint a számos rokonság nevében is fajdalomtól megtört szívvel jelentik szeretett édesanyjuk, anyósuk, illetőleg nagyanyjuknak néh. öz. Szeffert Edné szül. Fügedi Kovács Terézia urnőnek folyó év július hó 16-án reggeli 8 órákor 73 éves korában vártlanul, szívszelhűdés következtében bekövetkezett gyors elhunytát. A megboldogult földi maradványai f. hó 18-án d. u. 4 órákor fognak Ajnácskőn. az ev. ref. hitvallás szertartása szerint örök nyugalomra tétetni, Adás és beke lengjen feledhetlen porai felett! Ajnácskő, 1895. évi július hó 16-án.

A helységnevek megállapítása. A belügyminiszter anketét hív össze, a melynek földadata lesz hogy a helységnevek igaz helyesírását megállapítsa az azonos nevek számára megkülönböztetéseket jelöljön ki s történelmi adatok alapján utmutatással szolgáljon azoknak a helységeknek, a melyek nevéket meg akarják változtatni s illetve az idők folyamán elformálódnak nevük helyett, a régi, történelmi magyar nevéket akarják újra felvenni. Köztudomású dolog, hogy a helységneveket hányféleképpen helyesírással írják össze-vissza; ugyanegy vármegyében akárhányszor azonos nevű helység van s hogy a régi magyar helynevek mily számtalan esetben változtak át idegenre. Ezeket a bajokon segíteni lesz hivatva az anketé, a melyet most a belügyminiszter az orsz. statisztikai hivatal indítványára hív össze.

A rendőrség államosítása. A rendőrségnek a vidéki városokban való államosításával tartják kapcsolatban levőnek a belügyminiszter folyó évi június hó 22-én valamennyi törvényhatósági joggal felruházott városokhoz intézett rendelkezését, mely a következőképen hangzik: »Tudomást kívánok szerezni arról, hogy a törvényhatósági joggal felruházott városok közönségei mily összegeket fordítanak évenként a városi rendőrség fenntartására, ennél fogva felhívom a város közönségét, hogy az 1894. évi költségelirányzat alapján oly kimutatást szerkesztessen, a melyből kitűnjék, miszerint az 1894. és 1895. években mily költségek fordítottak, illetve irányoztattak

elő a városi rendőrség fenntartására és pedig mindenik évben elkülönítve a személyi és dologi kiadásokat, különvén egyuttal azon zárszámadási, illetve költségelirányzati tételeket is, melyek által a kérdése: költségek elszámoltattak avagy elirányoztattak. Az ekképp összeállított kimutatás minden további sürgetés bevárása nélkül legkésőbb 15 nap leforgása alatt hozzám mulhatlanul felterjesztendő.

A krajczárok és hatosok bevonása. A pénzügyminiszteriumban most dolgozzák ki a a tizkrajczáros ezüst pénz és egy krajczáros rézpénz bevonására vonatkozó szabályokat és módokat. A bevonandó váltópénzek együttes értéke mindössze negyfélmillió forintot tesz ki. A bevonásnál azonban egyéb költségek is vannak. Így a bevonandó tiszta ezüst egyszerű kivalasztása közel 300000000 forintot fog kerülni. A pénzügyminiszterium a bevonat váltópénzre megfélelő új értékű váltópénzt fog veretni s fontosságát tulajdonít a tizfilléres pénznek, a mely eddig csak csekély mértékben került forgalomba.

Feltámadás utánra elhalasztott per. B Gy. még 1890-ben becsületértési pert indított egy délvideki járásbírósnál. A járásbírósnak most öt év mul' a felszólította a panaszost, hogy 8 nap a'att nyilatkozzék, vajjon fentartja-e a vádját. E felvásra B. Gy. a következő beadvánnyal válaszolt: »Elismeréssel adózva a tekintetes kir. járásbírósnak ama pontos gyorsaságáért, melyben ügyemet részesíteni méltóztatott, kívánóságára szívesen kijelentem, hogy az évekkkel ezelőtt N. H. ellen tett feljelentésemet nem kívánom ugyan egészen elejtetni, de mivel panaszolttnak tetszett már mintegy 3-4 év előtt ebből az aranyvilágból elköltözkölni és most az örök bíró igazságszolgáltatási illetősége alá tartozik, van szerencsém a tekintetes kir. járásbírósnak megkérni, hogy keresetem tárgyalásának határidejét — a feltámadás napjáig elhalasztani méltóztassék, a mikor panaszolt meg lesz idézhető. A járásbírósnak ily körülmények közt nem tehetett egyebet, minthogy beszüntette a pert, de mivel nem bocsátotta meg B. Gy. sikerült tréfáját, a kihágási büntető törvénykönyv 46. §-ába ütköző kihágás címzém megindította ellene a büntető eljárást.

Petroleum források a Kárpátokban. A fiúmei kőolaj finomítógár r.-társaság 400.000000 frt alaptőkével külön részvénytársaságot szándékozik alapítani, melynek az lesz a célja, hogy a Kárpátoknak magyarországi oldalán nagyobbabásu petróleum furásokat végezzen. E vállalkozás nagy horderejének feltűntetésére csak azért utunk, hogy a magyarországi petróleum finomítók évenként körülbelül 1 millió q petroleumot foomitának, de a nyers petroleumot ez ideig majdnem kizárólag a külföldről, nevezetesen Amerikából, Romániából, Oroszországból és Galicziából veszik. Köztudomású, hogy a Kárpátoknak galicziái oldalán már nagy mennyiségű nyers petroleumot nyernek, a geológiai alakulás pedig olyan, hogy a szakértők véleménye szerint a Kárpátok magyarországi oldalán szintén petróleumnak kell lenni.

Legyek és bögölyök ellen. Lovak és egyéb igavonó állatok sokat szenvednek nyaranta legyek és bögölyöktől. Némely gazdák, hogy állataiktól ezen veszopókat távol tartsák, diófaleveleket, borsos-csikarsz, üröm-és aloéből főzetet csinálnak, mivel az állatokat és szerzőszámjukat bekenik. Legyek ellen eredményes, könnyen foganatosítható eljárás abban áll, hogy veszőnk a mindenütt vadon található egérfarkú cziczikórból egy jó marékkaal és bedörzsöljük a nyugtalanított állatokat. Használnak 10 rész petróleum, 1 rész halzsír, 1 rész borostyán-olaj- és 1 rész szegfü-olajból álló keveréket is. Ennél egyszerűbb szer, ha 10 gramm karbolsavat fél liter vízbe öntve, a keveréket jól összerázzuk s aztán e folyadékkal kengetjük be az állat érzékenyebb testrészeit.

A mikolai házasság. Nem a polgári házasság a legújabb módja a házasságnak, hanem a mikolai házasság. Feltalálója — mint a »Szatmár és Vidék«-ben olvassuk — Hadady Gedeon mikolai körjegyző, de csinálják azt egyebütt is. Mint az idézett laphon olvassuk, ennek a frigykötésnek a következő elmés módja van: Megjelenik a körjegyző előtt egy szerelmes legény és egy szerelmesebb hajadon és ő akkor egyezség-levelet köt közöttük. Az asszony szeplőtlen erkölcsöt és jó magaviseletet fogad a férjével szemben, a mit ha meg nem tartana, a férj az együttlakást felmondhatja (szó szerint!). Hasonlókat vállal a férj is. Et őt kezdve közös lesz a felek vagyona, sőt gondoskodik az egyezés a hitvesirsi örökösödésről is. Ez az okmány aztán nemcsak tanukkal, de a körjegyzőség hivatali pecsétjével is hitlesítve van. Ezek után meg lehet tartani a lagzit: sem papra, sem polgármesterre a mikolai házasságnál szűség nincs.

Magyar ember kivégzése Amerikában. Nem nagy dicsőséget szerzett a magyar névnek az Újvilágban Molnár János borsodmegyei legény, kit június hó 26-án akasztottak fel Ohio állam Columbus nevű fővárosában. A bűn, a melyért Molnárnak ily kegyetlenül kellett lakolnia, gyilkosság volt, még pedig a saját nagybátyján elkövetett gyilkosság. Molnár még két társával és pedig Kostyó Ferenc és Dahonits László barátaival a mult év június 6-án kicsalta Gehring Daniel nevű nagybátyját a mezőre s ott egy hazulra kapott pénzes levél miatt vele összeveszvéen, nagybátyját lelőtte. A törvényszék Molnár Jánost halálra, két társát pedig élethosszigan tartó börtönrre ítélte. Molnár a halálos ítéletet mult hó 20-án hajtották végre. Mikor közölték vele, hogy utolsó órája ütött, zokogni kezdett s irószközöket kért, hogy bucsuleveleket írhasson hazabeli rokonaihoz. Irt is egy hosszú levelet József öcséséhez Rakodca borsodmegyei községbe. Ebben a levélben vigasztalja rokonait s megfogadja, hogy nyugodtan fog meghalni. A kivégzés színhelyén Harsányi Elek magyar lelkész nyújtott a halálra ítéltnek lelki vigaszt. A bitófa láttára Molnár elájult. Mire magához tért, a lelkész azt kérdezte tőle, akar-e valamit mondani. Molnár az egyik börtönőr felé fordulva, mindössze annyit szólt: »Isten áldja meg Mrs Bowmann.« Az amerikai akasztófák angol stíliűek, vagyis a kivégzendőnek a hurok a nyakára illeszlik, aztán — elvonják a labai alól a csapóajtót, a melyre állították; a lezuhanás azonnal megölte Molnár Jánost. A pörből kitűnt, hogy Molnár János Gehringet kivált azért gyűlölte, mert ellenezte közös hugukkal, egy Getsch Mari nevű magyar leánnyal való házasságát. Molnár a siralomházban értesült róla, hogy Getsch Mari időközben férjhez ment egy Wagner István nevezetű magyar emberhez, a kivel boldog házasságban él egy szomszéd városkában.

Felvétel a kisdévidőnképzőbe. A magyarországi közp. Fröbel-nőegyesület kisdévidőnképző intézetében (VI. Bajza-utca 27.) az I. osztályba a jövő tanévre 40 növendéket vesznek fel. Felvételnél oly tisztességes előéletű nők, akik a 14-40 életév közt vannak, a felső népiskola két, a felsőbb leányiskola vagy polgári iskola 4 osztályát elvégezték avagy az előirt tananyagból felvételi vizsgát tesznek, egészségesek, ép testűek és tiszta hanggal és jó zenei hallással bírnak. A felvételi, orvosi és zenei hallásbeli vizsgálatot augusztus végén tartják meg. A II. osztályba csak annyiban vételnék fel növendékek az előirt feltételek mellett, a mennyiben esetleg: változások által üresedések állának elő. Az intézet I. osztályát végzett növendékek beiratkozás végett 1895. augusztus végéig jelentkezni tartoznak. Az intézet növendéke mind bejárók és lakásukról valamint ellátásukról maguk gondoskodnak. A felvételi kérvényeket augusztus 15-ig kell benyújtani özv. Rosenzweig Saphir Sarolta egyesületi elnökhöz (Mari gitsziget, Nagyszállóba) vagy az intézet igazgatóságához (VI. Bajza utca 27.) következő okmányokkal felszerelve: keresztlevelet vagy születési bizonyítvány, iskolai bizonyítvány két évről, orvosi és második védhímőltási bizonyítvány.

A Tompa-szobor ügyében hozott vármegyei határozatot már ismertettük lényegében, most a szövezerinti határozatot közöljük: A művész ihlet sugallatára készített s tetszetős alakban előállított szobor-minta felkelti keblünkben rég táplált óhajunknak, a vármegyénk szülte nagy költő, Tompa Mihály szobrának mielőbbi megvalósítását. Saponas kell azonban bevallanunk, hogy a tervező művész által a szobor felállítására előirányozott 120000 frt birtokában nem vagyunk s a vármegye közönsége által megszavazott 5000 frt és a »Tompa-szobor egyesület« által gyűjtött mintegy 3000 frton felül e célra fordítható vagyonnal nem rendelkezhetünk. Ily viszonyok között be kell elégednünk azzal, hogy a bemutatott viasz mintának gipszbe való öntésére az alkotó művésznak módot nyujtsunk, mely hivatva legyen nagy nevű költőnek, a hasonlóan vármegyénk szülte szobrász művész által tervezett szobrát országos millenáris ünnepélyükön az ország színe előtt láthatóvá varázsolni s a méltó közönség bírálatára tárgyál szolgáltni. E célból a »Tompa-szobor alapunk« 5000 frtos tőkéjéből 1500 frtot folyóvá tesszünk s megbizuk alispánunkat, hogy ezen összeget a szükség által indokolt részletekben Holló Barnabás szobrász-művésznak fizesse ki, másrésztől pedig Átiratilag megkeressük a gömörvármegyei »Tompa-szobor egyesület«-et, hogy általa gyűjtőt, mintegy 3000 frtból a gipsz mintázáshoz még szükségelt 1000 frtot szavazzon meg, egyzersmint ugy ezen, mint a fenmaradó összeget vármegyei kezelésbe vétel végett alispánunknak szabályszerű elszámolás után és számadás kötelezettsége mellett adja által. Minthogy a szobor felállítására kérdésével szoros kapcsolatban áll a vármegye és az alkotó művész közötti jogviszony rendezése, nemkülönbén a gipsz-minta

tulajdoni jogának tisztába hozatala, de másrésztől kívánatos az is, hogy az ércszobor hova-előbb elfoglalja méltó helyét. Mindezen megoldandó kérdések és illetve a szobor létesítéséhez nélkülözhetlen anyagi eszközök beszerzése tekintetében szükséges intézkedések megtételére alispánunk elnöklété alatt gróf Andrássy Géza, gróf Serényi Béla, báró Nyáry Sándor, báró Nyáry László, Hanvay Zoltán, Máriaassy Andor, Fáy Gyula, Török Bálint, Kubinyi Géza, Hevessy Bertalan, Török János, Hodinka Mihály, Farkas Ábrahám, Mihalik Dezső, Sárközy Gyula, Hegyessy Sándor, Samarjay János, dr. Szabó Samu, Baksay István, Molnár József, dr. Maurer Arthur, Szabó György, dr. Veres Samu, dr. Szeless Ödön, m. bizottsági tagokból és vármegyénk főjegyzőjéből álló bizottságot küldünk ki, felkérve, hogy vármegyénk ezen nemes ügyét hazafias, meleg szívettel felkarolni s megállapodásaira, valamint a szobor mielőbbi felállítására érdekében netán szükséges intézkedésekre nézve szerkesztendő jelentését közelebb tartandó vármegyei közgyűlésünkre beadni szíveskedjék. Miről a megválasztott m. bizottsági tagok, egyszersmint Holló Barnabás szobrász-művész is értesítettek. Jegyzette: Lukács Géza vm. főjegyző.

NYILTTÉR*)

A »Gömör« f. hó 14-iki számában Hoffmann Benedek aláírással megjelent nyilatkozatra nem tartom ugyan érdemesnek felelni, mert ez egy egész közönséges embertől ered, csupán személyem megrovása végett érzem magam indítva a következők kinyilvánítására:

A nevezett Hoffmann Benedek neje a múlt hét valamely napján üzletembe jöve, őt, mint minden egyes vevőmet a legnagyobb udvariassággal fogadtam, és a többek között kérve őt könyvemben előforduló maig is kiegyenlített számlájának kiegyenlítésére, a mit a nevezett elég szemtelen volt egyik részét valótlannak nyilvánítani, sőt mi több engem saját üzletemben oly annyira sértő kifejezésekkel illetni, hogy üzletemből kiutasítani voltam őt kénytelen.

Ennyiben kívánom az ügyet a nagyérdemű közönséggel megismertetni, az illetőnek pedig ajánlom figyelmébe ezen magyar közmondást, hogy »goromba tud minden paraszt lenni«.

Reisz József.

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Kitünő korai zöld takarmány őszi borsó

augusztus vége felé vetendő s már májusban vágni lehet

Kapható métermázsája 9 frtért

Herczfeld Oszkár
osgyáni gazdaságában.

Cséplőgéptulajdonosoknak
a cséplési idényre, kazánfűtésre igen alkalmas

k ö s z e n e t

ajánl, jutányos árban.

Jellinek B. és Társa

köszén-raktára

Rimaszombatban.

Vadászterület bérbeadás

A pelsüci határban fekvő Pelsücz város, öiökvevő lakosok s birtokos közönség tulajdonát képező vadász területek külön-külön a f év augusztus hó 1-ső napján d. e. 9 órakor a városházán nyilvános árverés útján 6 egymásután következő évekre bérbe fognak kiadatni, bérleni kívánók meghivatnak. A feltételek addig a városi jegyzői hivatalnál megtekinthetők.

Pelsücz, 1895. július 1-én.

Szarvas János,
v. főbíró.

UJ ÜZLET.

Tisztelettel van szerencsém tudatni a n. é. közönséggel, hogy Rimaszombatban, Jánosi-utczában, a főgymnásiummal szemben

férfi és gyermek kész ruha-raktárt

nyitottam, mely dúsan felszerelt raktáramban a legjobb minőségű posztóból és nyári szövetekből készült magyar és német szabású férfi és gyermek kész ruhák jutányos áron kaphatók.

Mértek szerinti megrendeléseket is elfogadok s a legújabb divat szerint pontosan elkészítem.

A n. é. közönség szíves pártfogásáért, maradtam

teljes tisztelettel

Tóth István,
férfi szabó.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépjárművek Budapest Vácz-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzszugó gépek készletek 24, egész 12 lóerőig, továbbá járgányok, kalyogók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

"COLUMBIA" legjobb sorvetőgépek, szeszkavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok.

Egyetemes aczel-ekék és mindan egyéb

2 és 3 vasú ekék gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kérésre ingyen és bérmentve küldetnek.

Alkalmi vételi!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy

rófös üzletem (Szontagh-féle ház) átadása végett

minden benne található cikkek, ugymint:

kartonok, battisztok, vászon, kanavász, oxford, szövet, selyem, kész kötények, blouzok, derékfüzők, férfi ruha szövetek, női- és férfi fehérneműek, fiu- és leány ruhák, nap- és esőernyők

mélyen leszállított gyári áron fognak eladatni.

Midőn ezt a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozom, kérem ezen kedvező alkalmat felhasználni.

Kiváló tisztelettel

REISZ JÓZSEF.

Ritka kedvező alkalom!